

1. maj i Fælledparken **LO-formand Harald Børsting**

Jeg var ung i 70'erne.

Jeg er klar over, at mange af jer ikke en gang var født dengang!

Men heldigvis kan jeg da spotte en enkelt eller to, som kan huske den tid!

70'erne. Det årti, hvor oprør og frihedstrang blev bøjet i neon.

Hvor rødstrømperne blev dannet.

Christiania blev grundlagt.

Røde Mor og Gasolin fyrede gennem højtalerne.

Og man sværgede enten til at være flipper eller disker.

Det var i 70'erne, jeg som ung knægt trådte mine første spæde skridt på arbejdsmarkedet, og blev aktiv i fagbevægelsen.

Men alt var ikke kun fryd og gammen.

70'erne bar også en mørkere side med sig.

Oliekrisen kom, efterfulgt af en tårnhøj inflation,

Der blev indført bilfrie søndage.

Benzin-priserne eksploderede.

Det samme gjorde ungdomsarbejdsløsheden.

Pludselig stod de unge i kø foran arbejdsformidlingen for at få arbejde.

Køen blev længere og længere, og udviklingen toppede først i 1983, hvor 16 pct. af de unge var arbejdsløse!

I dag er 13 pct. af de unge mellem 15-29 år arbejdsløse!

Vi nærmer os tidligere tiders kritiske tilstand.

Det gør mig bekymret.

Bekymret for at vi taber en hel generation på gulvet.

Bekymret for de unges fremtid på arbejdsmarkedet.

Og bekymret for det danske velfærdssamfund, som i høj grad har brug for Danmarks eneste råstof i fremtiden.

De unge.

Konsekvensen af ungdomsarbejdsløsheden i 70'erne og 80'erne kan stadig ses.

Mange af de, som aldrig blev en del af vores arbejdsmarked, er i dag på offentlig forsørgelse.

Tabt af samfundet.

Det må ikke ske igen!

De unge har brug for os.

De har brug for en håndsækning og en åben dør til fællesskabet.

Vi har ikke været gode nok til at hjælpe dem i arbejde. Eller i uddannelse.

Vi har ikke stillet de nødvendige redskaber til rådighed, så de unge kan få et ordentligt fodfæste på arbejdsmarkedet og i fællesskabet.

Vi har i stedet overladt dem til et uddannelsessystem, som ikke sikrer, at de kan gennemføre.

Vi har overladt dem til et aktiveringssystem, som ikke er gearret til at få dem i arbejde.

Vi har ladet de unge sejle i deres egen sø.

Det er det, som bekymrer mig mest.

Vi skal skabe de rammer, som giver dem en uddannelse og en billet ind på arbejdsmarkedet.

Det gør vi ved at udstede en garanti til de unge.

En garanti for at de kan gennemføre deres uddannelse. Det betyder, at vi skal skabe flere praktikpladser i samarbejde med regering og arbejdsgiverne. Og her mener jeg både de private arbejdsgivere og de offentlige.

Det gør vi ved at

- sikre et løft til vores erhvervsuddannelser, som kan få flere unge til at tage en faglig uddannelse. Det skal gøres ved at afsætte flere midler til området.

Og det gør vi ved at

- sætte mere fokus på jobrotation i den private sektor. For når vi trækker de erfarne ud for en stund, giver det de unge muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Udover ungdomsarbejdsløshed er der et andet emne, jeg er stærkt optaget af: Social dumping.

Det faktum, at udenlandsk arbejdskraft strømmer til Danmark og underminerer vores danske overenskomster.

Da jeg åbnede avisen i går, kunne jeg konstatere, at jeg ikke er den eneste, som finder det vigtigt!

Dansk Folkeparti er skam også kommet på banen med en ny annonce-kampagne.

DF har endda været så venlige at bruge mig som frontfigur i annoncen!

Jeg er ikke helt tilfreds med karikatur-tegningen, som jeg synes mest af alt ligner Søren Espersen.

Jeg bliver i annoncen spurgt, hvorfor jeg, som den EU-lakaj jeg er, ikke løfter en finger for de danske lønmodtagere, som presses af billig østeuropæisk arbejdskraft.

Hvorfor svigter du dine medlemmer, Harald Børsting, spørger Dansk Folkeparti i overskriften.

Jeg svigter skam ikke!

Den danske LO-fagbevægelse svigter ikke!

Vi har kæmpet i mange år!

Vi har brugt millioner af kroner på at bekæmpe social dumping.

Vi har udført utallige blokader og sikret de udenlandske arbejdere bedre vilkår.

Også dengang DF var lakaj for den borgerlige regering.

Dengang det var DF, der svigtede de danske lønmodtagere – gang på gang!

Dengang DF og den borgerlige regering lod problemet med social dumping vokse og vokse.

Man skal passe på med at kaste med sten, hvis man selv bor i et glashus!

Det burde Pia Kjærsgaard og DF huske på, før de skyder os ting i skoene, som ikke kunne være længere væk fra virkeligheden!

Du kan selv stoppe snik-snakken, Pia, og komme i sving!

Der skal også politiske løsninger på bordet og her kunne det være klædeligt, hvis DF stod klar til at være en del af løsningen!

Venner.

Vi skal have styr på tilgangen af udenlandsk arbejdskraft.

Ungarere, polakker og baltere strømmer hertil i tusindvis.

De søger lykken på vores arbejdsmarked. Og de er villige til at gå langt.

Så langt, at de vil arbejde til en løn, langt under de danske.

Vi risikerer at stå med en ny underklasse af fattige, der er i beskæftigelse. Det vi kalder working poors.

Det skal vi bekæmpe.

For alles skyld. Også for dem der kommer hertil!

Den udenlandske arbejdskraft er velkommen i Danmark.

Men det skal ske på danske løn- og arbejdsvilkår.

Desværre ser vi alt for tit, at reglerne ikke overholdes.

Det vil vi ikke finde os i!

Men det er ikke rimeligt, at fagbevægelsen skal tage hele slæbet alene.

Regering, folketing og arbejdsgivere skal også tage deres del.

Vi skal kræve, at arbejdsgiverne sikrer, at reglerne overholdes og at deres underleverandører overholder reglerne. Vi vil ikke finde os i krumspring med vikarbureauer eller andet.

Vi skal kræve, at der afsættes nok ressourcer til arbejdstilsynet, så de kan sikre et ordentligt arbejdsmiljø.

Og flere ressourcer til SKAT, så vi kan sikre, at virksomhederne og arbejderne betaler skat og moms.

Til sidst skal der sikres flere ressourcer til politiet, så de kan sikre, at illegal arbejdskraft ikke opholder sig i Danmark.

Social dumping er en udfordring, som skal løses af både fagbevægelse, arbejdsgivere, regering og folketing.

Vi skal forpligte hinanden på, at vi vil værne om den danske model.

For den er og vil altid være det bedste boldværk mod løntrykkeri!

Venner.

Vi står med en unik mulighed for at gøre noget ved ungdomsarbejdsløshed og social dumping.

Vi går nemlig en særlig tid i møde.

En tid præget af stærke og vigtige forhandlinger for Danmark. Trepartsforhandlinger.

En tid, hvor vi må indstille os på at indgå det, jeg kalder en samfundsoverenskomst.

En samfundsoverenskomst, hvor vi forpligter hinanden til at løfte i flok. Hvor vi står sammen om den vision, som skal bringe Danmark stærkt og sikkert ind i fremtiden.

Vi skal sikre arbejde til alle, vi skal sikre vores velfærd, og sikre at de, som står uden for arbejdsmarkedet, får en værdig behandling og bliver en aktiv del af samfundet og fællesskabet.

Det er nu, vi skal forny overenskomsten mellem

- danskerne og magthaverne,
- lønmodtagerne og arbejdsgiverne,
- de ældre generationer og de yngre,
- dem på toppen af arbejdsmarkedet,
- og dem i kanten.

Kampen mod ungdomsarbejdsløshed og social dumping skal også tages politisk.

Derfor er de et varmt emne til de kommende trepartsforhandlinger.

Trepartsforhandlingerne er en unik historisk mulighed for sammen at skabe en positiv samfundsudvikling.

Vi er parate til at løfte og styrke fællesskabet.

Vi er en ansvarlig aktør, som kæmper for et samfund med plads til alle.

Og vi er talerør for tusindvis af danske lønmodtagere, som vi kæmper for gennem vores politiske indflydelse.

Og vores politiske indflydelse vil også gøre sig gældende ved de kommende trepartsforhandlinger.

LO-fagbevægelsens mål er en bred og bæredygtig aftale.

Vi skal rette et stærkt fokus på at løfte lønmodtagernes uddannelses- og kompetenceniveau.

Vi skal iværksætte et opgør med den stigende langtidsledighed og se nærmere på, hvordan den fremtidige beskæftigelsesindsats skal skrues sammen.

Vi skal skabe en tryghedsreform og strategi for den offentlige sektor.

Sidst, men ikke mindst, skal vi styrke den danske model og bekæmpe social dumping.

Men... For at få råd, er vi nødt til at bidrage hver især.

Det er ikke KUN LO's medlemmer, som skal bidrage.

Det skal alle!

Den borgerlige regering nød godt af at tørre regningen af på lønmodtagerne, mens de selv holdt hånden over bankerne, de rige og virksomhederne.

Den tid er forbi!

Nu er vi alle nødt til at bidrage!

Kære venner.

Vi skal i dag glæde os over en ny tid, og et nyt fundament at stå på.

Både for LO-fagbevægelsen – men så sandelig også for de medlemmer, vi repræsenterer!

En ny tid efter 10 år med en borgerlig regering!

Vi har fået en rød regering, som vægter lønmodtagerrettigheder højt.

Vi har fået en regering, som har valgt arbejdsvejen og reformvejen.

Og vi har fået en regering, som ønsker at indgå i forhandlinger med fagbevægelsen om, hvordan fremtidens Danmark skal se ud.

Kære venner.

Lad os kæmpe for arbejde til alle.

Lad os kæmpe for at bevare vores velfærdsydelser.

Lad os kæmpe for de, som står på kanten af samfundet og de, som står uden for vores arbejdsmarked.

Lad os kæmpe for hinanden og med hinanden for et mere retfærdigt samfund.
Lad os huske denne 1. maj som startskuddet til vores fælles samfundsoverenskomst.
En samfundsoverenskomst, hvor vi forpligtede hinanden til at løfte i flok.
Fortsat god 1. maj!